ette omad patud pidivad ülesse tunnistama
ja temale vaka ja muud meelehead tooma.
Intuustas siis ja ütles: „Nüüd on pimedusse
päevad, maailma ots on leji!“ Pöörge ümber,
tulge patutunnistusele, et ma teile võin and-
deks anda ja teie hinge põrgu tulest päästa“
Eili siis ka rahvast tormates. Kes rohkeste an-
deid tõivad, neile andis ka patud andeks, kelle
seas ka Aru Madis oli; kes kenel maal temalt
ja kardetav varas oli. Aga kellel andeid tuua
polnud, need laskis keset üle ukse välja kütta.
Kellele ta pattude andeksandmist tunnistama,
neid salvis ta „armu õliga“. Naestele jälitas tema
„parra“ peale, käskis neid, kes temalt kelmust
teadsivad ja temaga ühes nõuus olivad, neade
ette põlvi nikutada ja vaimulikka laulusid
laulda. Inimesed tõivad omas hädas rumet
lapse temale palju: andeid, nagu: vaka, riided
jah terved riide kangad. Kümnendal jäänäkm
päeval s. o. mõtkis keset ennast üle peenike
se liiuse kanga sisse, keitis selili sängi peale
ja ütles ennast ülnistezijat näinud, kuidas

tema hauas hingamud. Rahvas öhkas ja nuttis.
Korraga kargas tema sängist ülesse, hakas imelisel
viisil tantsima, käsi plaksutama ja vilistama.
Seesama hiiumus kumala teutamine ja hõgeda
rahva petmine sündis Kõngla kanep Ülnu
majas Vasta külas. Kaua aega tegi keset oma
jäledad tegusid, kuni ta viimaks kohtute kätte
langes ja Tallinasse vangi viidi. –
1822. aastal, jõuluul oli üks lapik tüdruk Vai-
maštvere vallas Kauste kihelkonnas, nimega Kä-
ne Andresse tütar Leenu, ja selsamal aastal
oli Seebu Mardi tütar Mai Jõgeva vallas Kai-
ste kihelkonnas sedasama kullustusest ajamas.
Aga tõmmati kohtute kuulamise alla ja sun-
ti peljake sund kinni, enne kui jmet kahjn
saivad teha.

Kaarsis (?) oli ka üks nõrkuja laps, kelle jm-
nes kaugelt rahvas koos käis oma hingele head
otsimas. Seal öölnud nõrkuja ühele naesele:
„Mis tuled sina veel seia otsima? Leitsme lapse
pead oled ja kiiega vaid paku peal otsast ära-
raiunud ja mina kahad ja veel õnsaks saada.“